

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 047848 24 U
 Sarajevo, 21.05.2025. godine

BOSNA I HERCEGOVINA - BOSNA I HERCEGOVINA
 AGENCIJA ZA ZAŠTITU LIČNIH PODATAKA
 АГЕНЦИЈА ЗА ЗАШТИТУ ЛИЧНИХ ПОДАТАКА
 SARAJEVO - SARAJEVO

PRIMLJENO/ПРИМЉЕНО:			
Org. jedinica Org. jedinica	Klasif. oznaka Класиф. ознака	Radni broj Радни број	Broj priloga Број прилога
03-A	37-9.	399-3	24

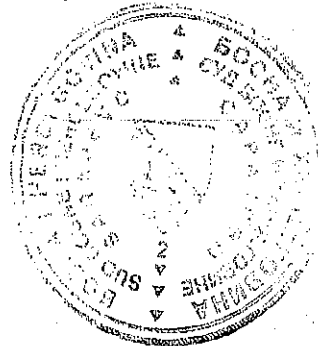
BOSNA I HERCEGOVINA
AGENCIJA ZA ZAŠTITU LIČNIH PODATAKA
 UL. Dubrovačka br. 6
 SARAJEVO

U prilogu ovog dopisa dostavljam vam 2X Presudu ovog suda broj S1 3 U 047848 24 U od 21.05.2025. godine, i vaš spis.

Prilog: kao u tekstu

SUDIJA

Željka Krmek

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 047848 24 U
Sarajevo, 21.05.2025. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja ~~Pamira B. iz Sarajeva~~ protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-145-5/23 od 04.03.2024. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, u upravnoj stvari obrade i zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 21.05.2025.godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Rješenjem Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, Sarajevo broj: UP1 03-1-37-1-145-5/23 od 04.03.2024. godine odbijen je kao neosnovan prigovor ~~Pamira B. iz Sarajeva~~ zbog neovlaštenog pribavljanja njegovih ličnih podataka od ZK ureda, a koji se odnose na nekretninu u njegovom vlasništvu (stan) i navođenja istih u prijedlogu za izvršenje u postupku izvršenja koji se vodi kod Općinskog suda u Sarajevu.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je osporio pravilnost rješenje tužene zbog toga što u aktu nije primijenjen ili je nepravilno primijenjen zakon Bosne i Hercegovine, odnosno propis zasnovan na zakonu ili opšti akt, pri vršenju funkcije nadležnih institucija, niti je postupljeno po pravilima postupka, a naročito što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, ili ako je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe iznosi detaljno i opširno hrologiju postupka koji je vođen, te navodi da je dostavljanjem podataka i njihovom obradom, bez njene saglasnosti, tužena povrijedila Zakon o zaštiti ličnih podataka niti je dala valjano obrazloženje na temelju čega je kao neosnovan odbila predmetni prigovor.

Pored toga, u osporenom aktu se na navodi zakonski osnov temeljem kojeg je sudu data nadležnost kontrolora podataka. Ne navodi se ni temeljem kojih podataka je izdat navedeni dokument (ZK izvadak) za nekretninu, kao što se ne navodi ni od koga su pribavljeni podaci, odnosno koji je izvor podatka. Iz tih razloga podnositelj-

tužitelj smatra da činjenično stanje nije tačno, potpuno i pravilno utvrđeno i da je temeljem toga tužena pogrešno zaključila, kada je Zemljišnoknjižni ured obrađivao podatke za izdavanje ZK izvotka, da sud ima svojstvo kontrolora, što je od krucijalnog značaja i čime dalje određuje tok postupka, neosnovano stavljajući tužitelju na teret da to dokazuje. Konačno smatra i da Agencija ne navodi temeljem koje osnove je za rješavanje u navedenoj pravnoj stvari relevantan Zakon o zemljišnim knjigama Federacije Bosne i Hercegovine i da primjenom odredaba članova 77. i 78. Zakona o zemljišnim knjigama, ne postoji ograničenje za dobijanje izvoda iz zemljišnih knjiga bilo kojem licu. U vezi s tim, tužena zanemaruje da se radi o obradi ličnih podataka i da obradu podataka podnosioca štiti Zakon o zaštiti ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, pa je tužena takvim postupkom povrijedila Ustavom zajamčene zaštite tajnosti ličnih podataka i zloupotrebe ličnih podataka propisane članom II/2, II/6 Ustava Bosne i Hercegovine. Pravo na privatnost predstavlja jedno od širokog spektra zaštićenih prava ličnosti, dok čast i ugled prema odluci Ustavnog suda BiH broj Ap-965/17 od 12.03.2019. godine predstavljaju dio prava na privatni život. Evropski sud za ljudska prava u svojoj odluci naglasio je „da kućna adresa osobe predstavlja osobne podatke ili podatke koji ulaze u opseg privatnog života i kao takvi ispunjavaju uvjete za zaštitu prema članu 8. Konvencije“. Slijedom navedenog, predlaže da sud nakon provedenog postupka i izvedenih dokaza donese presudu kojom se tužba uvažava i poništava konačno rješenje Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka u Bosni i Hercegovini broj UPI 03-1-37-1-145-5/23 od 4.3.2024.godine. Potražuje troškove za angažovanje stručnih lica radi izrade tužbe.

U odgovoru na tužbu, tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini je predložila da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirana strana Zemljišnoknjižni ured Opštinskog suda u Sarajevu nije ulagao odgovor na tužbu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbi člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 19/02 do 74/1), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju osporenog rješenja, Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH zaprimila je prigovor , podnesen protiv Zemljišno-knjižnog ureda Općinskog suda u Sarajevu. Naime, iz sadržaja podnesenog prigovora proizlazi da je tužitelj u prigovoru naveo da je firma Energoinvest-Armature d.o.o. Sarajevo podnio Općinskom sudu u Sarajevu prijedlog za izvršenje protiv njega, te u prijedlogu kao sredstvo izvršenja navela stan vlasništvo podnosioca prigovora sa dijelom 1/1, a uz prijedlog za izvršenje priložen je zemljišnoknjižni izvadak od 09.09.2022. godine. S tim u vezi, navodi da je tražio od suda da izvrši uvid i kopiranje potrebne dokumentacije u skladu sa Zakonom o pristupu informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, međutim ovom zahtjevu sud nije udovoljio. Dalje, smatrajući da su mu obrađivani lični podaci suprotno Zakonu o zaštiti ličnih podataka tužitelj je se obratio tuženoj radi utvrđivanja povrede prava na privatnost u smislu obrade ličnih podataka koji se odnose na njegovu nekretninu (stan) u vlasništvu sa dijelom 1/1. Tužena je rješavajući o prigovoru, zaključila da prigovor nije osnovan i da saglasnost vlasnika nekretnine nije potrebna da bi se izdao izvod iz zemljišnih knjiga imajući u vidu da su zemljišne knjige javne knjige i izvodi iz istih javne isprave, shodno Zakonu o zemljišnim knjigama.

Prema stanovištu ovog suda, pravilno je postupila tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka BiH kada je kao odbila kao neosnovan prigovor podnosioca .
... iz razloga koji slijede. Naime, cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ 49/06 do 89/11), je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Istovremeno, ovim Zakonom osnovana je i Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini i utvrđena njena nadležnost prema kojoj Agencija, kada uoči da je neka obrada ličnih podataka nezakonita, zahtijeva od kontrolora da prekine takvu obradu te nalaže druge mjere, a kontrolor je dužan bez odlaganja preduzeti naložene mjere i o tome u roku od 15 dana pisanim putem informisati Agenciju (član 41. stav 1. Zakona). Članom 3. citiranog zakona propisano je da lični podaci znače bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice na osnovu koje je utvrđen ili se može utvrditi identitet lica; obrada ličnih podataka podrazumijeva bilo koju radnju ili skup radnji koje se vrše nad podacima, bilo da je automatska ili ne, a posebno prikupljanje, unošenje, organizovanje, pohranjivanje, prerađivanje ili izmjenu, uzimanje, konsultovanje, korištenje, otkrivanje prenosom, širenje ili na drugi način omogućavanje pristupa podacima, svrstavanje ili kombinovanje, blokiranje, brisanje ili uništavanje, a kontrolor je svaki javni organ, fizičko ili pravno lice, agencija ili drugi organ koji samostalno ili zajedno s drugim vodi, obrađuje i utvrđuje svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona ili propisa. Prema članu 5. navedenog Zakona, kontrolor može obrađivati lične podatke uz saglasnost nosioca podataka, koja saglasnost mora biti data u pisanoj formi, istu mora potpisati nosilac podataka, a podaci u vezi s kojima se daje saglasnost moraju biti tačno označeni, te mora sadržavati ime kontrolora kao i svrhu i vremenski period na koji se saglasnost daje. Zakonom o zaštiti ličnih podataka BiH odredbom člana 4., propisani su principi obrade ličnih podataka pa je tako kontrolor obavezan da: lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način i da lične podatke koje prikuplja za posebne, izričite i zakonite svrhe ne obrađuje na bilo koji način koji nije u skladu s tom svrhom (tačka a) i b) citirane odredbe). Nadalje odredbom člana 17. Zakona, propisano je da kontrolor podataka ne može dati lične podatke korisnika prije nego što o tome obavjesti nosioca podataka. Ako nosilac podataka ne odobri davanje ličnih podataka, oni se ne mogu otkriti trećoj strani osim ako to nije u javnom interesu. Nadalje, odredbom člana 6. stav 1) tačka a) ovog Zakona je propisano da kontrolor može obrađivati lične podatke bez saglasnosti nositelja podataka ako vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrđene zakonom.

U konkretnoj pravnoj stvari tužena je u cijelosti postupala u skladu sa citiranim zakonskim odredbama, te odredbama Zakona o zemljišnim knjigama Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH broj 58/02, 19/03, 54/04 i 32/19 - Presuda Ustavnog suda Federacije BiH broj U-22/16 i 61/22). Naime, prema Zakonu o zemljišnim knjigama; sudovi određeni zakonom su stvarno nadležni za vođenje zemljišnih knjiga, te u tom smislu i obradu ličnih podataka vlasnika nekretnina i nosilaca drugih prava koja su zakonom predviđena za upis u zemljišne knjige. Odredbom člana 2. u stavu 1. ovog Zakona je propisano da je zemljišna knjiga javna knjiga i javni registar stvarnih prava na nekretninama i drugih prava koja su zakonom predviđena za upis, kao i ostalih zakonom predviđenih činjenica od značaja za pravni promet. U stavu 2. istog člana je propisano da su nekretnine zemljišta, zgrade, stanovi i poslovne prostorije kao posebni dijelovi zgrade i drugi građevinski objekti. Nadalje, članom 77. Zakona o zemljišnim knjigama propisano je da je uvid u

zemljišne knjige, pripadajuće akte, isprave i pomoćne isprave slobodan uz prisustvo službene osobe iz zemljišnoknjižnog ureda, ako posebnim zakonom za pojedine podatke nije drugačije određeno. Pravo svakog lica da dobije zemljišnoknjižni izvadak regulisano je odredbom člana 78. istog Zakona tako da svaka osoba, u skladu sa članom 77. ovog Zakona, može nakon plaćanja takse dobiti zemljišnoknjižne izvode, a izvod je u smislu zakona javna isprava. Shodno navedenim odredbama Zakona o zemljišnim knjigama, ne postoji ograničenje za dobijanje izvoda iz zemljišnih knjiga bilo kojem licu, osim u pogledu plaćanja propisane sudske takse.

Dakle, u konkretnom slučaju tužena je pravilno utvrdila postojanje izuzetka od obavezne saglasnosti nositelja podataka za obradu ličnih podataka, prema odredbi člana 6. tačka a) Zakona, pa je pravilan zaključak tužene da saglasnost vlasnika nekretnine nije potrebna da bi se izdao izvod iz zemljišnih knjiga imajući u vidu da su zemljišne knjige javne knjige i izvodi iz istih javne isprave, shodno Zakonu o zemljišnim knjigama.

Sud je ispitao osnovanost tužbenih prigovora, između ostalog i prigovor da su time što nije pribavljena saglasnost za izdavanje izvatka povrijeđene odredbe člana 5. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Ovi navodi su neosnovani obzirom da je tužena u pobijanom rješenju jasno obrazložila pravni osnov obrade ličnih podataka od strane suda u predmetnom slučaju, pri čemu se pravilno pozvala na relevantne zakonske odredbe zaključivši da za predmetnu obradu ličnih podataka nije bila potrebna saglasnost nositelja podataka u smislu člana 5. Zakona.

Sud je ispitao osnovanost preostalih prigovora tužbe i zaključio da isti nisu od uticaja na rješenje predmetne upravne stvari.

Na osnovu naprijed navedenog, tužena Agencija je pravilno zaključila da sud u izvršnom postupku u konkretnoj situaciji ima osnova da u skladu sa članom 77. i 78. Zakona o zemljišnim knjigama izdaje izvatke iz zemljišnih knjiga svim licima koja uplate taksu bez saglasnosti ili punomoći vlasnika, suvlasnika, staratelja vlasnika nekretnine ili naredbe suda.

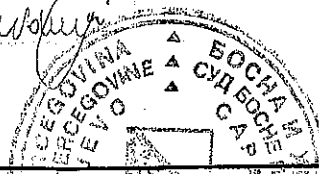
Slijedom navedenih razloga, sud je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci presude.

S obzirom da je tužba u ovom upravnom sporu odbijena ne postoji ni obaveza naknade troškova ovog upravnog spora koji su tužbom potraživani.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Ljiljana Lalović

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321